

De Vereniging Vrije Theater Producenten heeft met grote belangstelling het Wetsvoorstel Arbeidsmarkt in Balans tot zich genomen. Als branchevereniging van niet-gesubsidieerde theaterproducenten vertegenwoordigen wij 60% van het Nederlandse Theateraanbod, en meer dan 70% van het theaterbezoek in ons land.

Het is voor de overlevingskansen en werkgelegenheid in onze sector van groot belang dat er rekening wordt gehouden met de flexibele aard van onze sector. De verlenging van de ketenregeling zien wij als uiterst positief en geeft meer flexibiliteit. Een wettelijke definitie of voorwaarden voor verruiming van de ketenregeling zien wij als beter werkbaar dan enkel een verruiming bij cao.

Minder enthousiast zijn wij over de voorstellen met betrekking tot de premiedifferentiatie WW en de transitievergoeding: deze zullen een grote administratieve last en kostenpost met zich mee brengen voor sectoren waar flexibele wordt gewerkt, zoals in de theater- en entertainmentwereld.

Ketenbepaling

De podiumkunstensector kenmerkt zich door seizoensgebonden arbeid. Personeel wordt aangetrokken op tijdelijke basis – enkele gesubsidieerde ensemblegezelschappen uitgezonderd. Acteurs worden gecast voor een specifieke rol voor een specifieke productie en worden zodoende in dienst genomen voor de duur van een productie: vanaf de eerste repetitie tot en met de laatste voorstelling. Afhankelijk van het gekozen en verkochte repertoire zal een acteur enkele rollen achter elkaar voor de ene producent kunnen spelen, en vervolgens bij een andere. Ook voor musici en technisch personeel geldt dat zij op basis van kwalificaties, specifiek artistiek talent en/of inzicht en expertise worden geselecteerd voor individuele producties. Tevens wordt bij groot succes een verlenging of herneming overeengekomen.

De theaterwereld in al haar gelederen gedijt dus uitsluitend bij een hoge mate van flexibiliteit. De verlenging van de maximumtermijn van twee naar drie jaar zijn wij als uiterst positief voor de werknemer en de werkgever. De tussenpoos kan bij cao worden teruggebracht tot drie maanden. Dit zou echter niet alleen bij cao geregeld moeten kunnen worden. Een wettelijke definitie van voorwaarden waaraan moet worden voldaan om een verkorte tussenpoos toe te passen, zou voor voor zowel werknemer als werkgever beter zijn. De eis van de cao-afspraken kan namelijk compliceren in het onderhandelingstraject en sluit de facto werknemers uit die werkzaam zijn bij ondernemingen die geen cao hebben of niet onder een cao vallen.

Daarnaast is onze aanbeveling om de termijn voor terugkerend tijdelijk werk niet te maximeren op 9 maanden, om organisaties met langere projecten niet te benadelen. Immers, het betreft projectmatig werk en dat kan ook meer dan 9 maanden beslaan.

Premiedifferentiatie WW

De huidige premiedifferentiatie WW benadeelt de podiumkunstensector al enorm door een hoge premie op te leggen voor contracten korter dan één jaar. De nieuwe situatie zal onze sector nog meer benadelen wanneer de hoge premie straks gaat gelden voor alle contracten die niet voor onbepaalde tijd zijn. Dit is een enorme verslechtering voor een sector waarin projectmatig wordt gewerkt en in veel gevallen geen contracten voor onbepaalde tijd kunnen worden afgegeven. Ter illustratie: van alle acteurs in Nederland zijn er slechts 11 met een vast dienstverband.

Proeftijd

De podiumkunstensector kenmerkt zich, zoals eerder beschreven, om seizoensgebonden arbeid en arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd. In het enkele geval dat er wel sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, volstaat de huidige proeftijd van twee maanden. De VVTP zien het verlengen van de proeftijd als onnodig complex en meer geeft onzekerheid voor de werknemers. Er is geen behoefte om de proeftijd te verlengen naar vijf maanden. Wel is er de behoefte voor een proeftijd bij arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd van ten hoogste zes maanden.

Transitievergoeding opbouw

De VVTP is de mening toegedaan dat de podiumkunstensector onevenredig wordt benadeeld met de regeling rondom de transitievergoeding. De opbouw van de transitievergoeding wordt een administratieve last en een extra kostenpost. Het werk in de podiumkunstensector is nu eenmaal projectmatig. Arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd zijn in de meeste gevallen niet mogelijk. Dit betreft geen onwil, maar het is inherent aan de sector. Theatervoorstellingen spelen meestal maar enkele maanden, in een enkel geval meer dan een jaar, maar ook dan alleen op basis van zolang er voldoende tickets worden verkocht. Daarnaast wordt er gewerkt met zogeheten 'theaterseizoenen', waarin de meeste theaters een zomersluiting kennen, waardoor er in de zomerperiode weinig tot geen voorstellingen worden gespeeld.

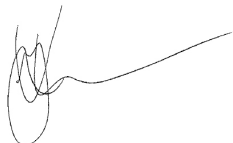
Tot slot

De crisisjaren hadden de theatersector hard geraakt. Het publiek had minder te besteden en theaters zijn door bezuinigingen minder aanbod gaan programmeren. Ondernemen onder die omstandigheden is lastig, zeer risicovol, maar niet onmogelijk. De meeste leden van onze brancheverenigingen hebben met verantwoord cultureel ondernemerschap het hoofd boven water te houden. Nu voorzichtig herstel wordt gerealiseerd, willen wij graag benadrukken dat zij in staat blijven kwalitatief hoogwaardige producties af te leveren en werkgelegenheid te behouden mits zij voldoende flexibel kunnen blijven op het terrein van arbeidsrelaties en de kosten hiervoor niet te hoog worden.

Ons dringende verzoek is om via een sectorale uitzondering, de premiedifferentiatie WW en de transitievergoeding beter aan te laten sluiten op de flexibiliteit die eigen is aan, en noodzakelijk is voor, de theatersector.

Uiteraard zijn we te allen tijde tot nadere (persoonlijke) toelichting bereid.

met vriendelijke groet,

Jort Vlam

directeur Vereniging Vrije Theater Producenten (VVTP)